

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۰۹/۲۰

بهرام صادقی

لغو فرمان رئیس جمهور؟!

با فرمان عبدالله؟

به تاریخ ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۹ وزارت خارجه افغانستان یک کنفرانس مطبوعاتی عجیب برگزار کرد که در نوع خود بی سابقه بود. آنچه سخنگوی وزیر خارجه آقای صبغت الله احمدی به رسانه ها گفت خبری بود که خود رسانه ها در مورد سفرهای نمایندگان طالبان به روسیه و ایران قبلاً پخش کرده بودند. سپس صبغت الله احمدی اضافه نمود که شاید طالبان به کشورهای دیگر هم سفر کنند و شاید مذاکرات امریکا با طالبان به زودی مجدداً آغاز گردد.

با شنیدن این حرف ها برای لحظه ای به تردید افتادم که این آقای صبغت الله احمدی سخنگوی طالبان است یا سخنگوی صلاح الدین ربانی؟ زیرا تا حال هیچ منبع دیگری از این شاید ها اطلاع نداده است. بالاخره آقای صبغت الله احمدی با رنگ پریده کاغذ دیگری را برداشت و اعلان نمود که:

"وزارت خارجه از رئیس جمهور فرمانی دریافت نموده بود و سپس فرمانی گرفتیم از رئیس اجرائیه، که فرمان رئیس جمهور به حالت تعلیق رفت. اگر رئیس جمهور میخواهد فرمان اش تطبیق شود باید فرمان دیگری صادر کند". معنی این سخنان را شاید خود "صبغت الله احمدی" هم نفهمیده باشد اما سابقه این موضوع را همه می دانیم.

به تعقیب آوازه ها در مورد مبدل شدن وزارت خارجه به یک تخته خیز انتقال به غرب و پناهنده شدن، یک ارگان بیطرف به نام (کمیته نظارت و ارزیابی ضد فساد اداری) گزارش تحقیقاتش در مورد مقرری ها در وزارت خارجه نشر نمود که از موجودیت سوء اداره و فساد پرده برداشت. در چنین حالتی فرستادن هیأت برای معلوم شدن صحت و سقم این گزارش وجبیه یک رئیس دولت می باشد و اشرف غنی هم فوراً به این کار پرداخت.

اگر حساب وزارت خارجه پاک می بود، باید صلاح الدین ربانی از این هیأت استقبال میکرد زیرا می توانست به اعاده حیثیتش کمک کند. اما وزارت خارجه گزارش تحقیقی آن منبع بیطرف خارجی را با یک اعلامیه مطبوعاتی بی اساس خواند.

عبدالله عبدالله تعیین هیأت بررسی توسط غنی را کمپاین انتخاباتی خواند. و هشدار داد که اگر صلاح الدین ربانی ممنوع الخروج گردد، احکام رئیس جمهور در اینجا (ریاست اجراییه) قابل تطبیق نخواهد بود. و سرانجام دایر شدن کنفرانس مطبوعاتی وزارت خارجه و اظهارات سخنگو که در فوق از آن صحبت بعمل آمد. در این رابطه عبدالله عبدالله و صلاح الدین ربانی باید به سوالات ذیل جواب بدهند:

- چرا اطلاع از بررسی کارهای شان در وزارت خارجه ایشان را وحشت زده ساخت؟ از افشای چی هراسان شدند؟

- در وضع حاضر صلاح الدین ربانی یگانه هم تیمی جمعیتی عبدالله در انتخابات ریاست جمهوری است. آیا ترس عبدالله از این نیست که اثبات فساد در مقرری های وزارت خارجه به کمپاین او صدمه شدید وارد میکند؟ اما آقای عبدالله، آیا فساد اداری صلاح الدین ربانی بدتر از دوسیه ایشچی دوستم است؟

- معلوم نیست عبدالله عبدالله صلاحیت فرمان صادر کردن را از کدام قانون کشور به دست آورده است. آیا این دیده درائی به حد اعلای آن نیست؟ آن هم فرمانی که فرمان رئیس دولت را که بالا ترین مقام کشور در قانون اساسی می باشد ملغی قرار بدهد! آقای عبدالله شما یک داکتر هستید. اگر دوستم این نوع "فرمان" را صادر میکرد برای ما تعجبی نداشت.

- هرگاه این حرکات جلف برای ارضای خاطر "عطا محمد نور" و جلب همکاری او در انتخابات باشد هم ناوقت است. زیرا حالا کار از کار گذشته است و "عطای نور" امید خود را به عبدالله کاملاً از دست داده و خودش هم به انزوا رفته است.

در تیم آقای عبدالله قبلاً هم افرادی بودند که فرمان مبنی بر سبکدوشی شان از جانب رئیس جمهور را مؤقلاً یا برای دوره طولانی نادیده گرفتند. به طور مثال آقای عثمانی سابق وزیر آب و برق و رئیس فعلی کمپاین انتخاباتی عبدالله و آقای محقق. البته عثمانی بعداً مجبور به ترک مقاومت شد اما محقق را اشرف غنی به خاطر نمایشی بودن پُست او در مجلس وزراء تحمل نمود. انتظار می رود در وضع فعلی غنی اقدام دیگری علیه ربانی نکند زیرا خبر مظنون بودن صلاح الدین ربانی به فساد اداری در مقرری های وزارت خارجه و دفاع شدید عبدالله از این مظنون اکنون همگانی شده است. قابل پیش بینی است که در صورت بازنده شدن عبدالله، نخستین کسی که افغانستان را ترک کند، صلاح الدین ربانی خواهد بود.

از جانب دیگر آقای گلب الدین حکمتیار در هرات به ارگ و خارجی ها هشدار داد که اگر انتخابات شفاف نباشد وی جلو انتخابات را خواهد گرفت. معلوم نیست آقای حکمتیار چه وقت و چگونه غیر شفاف بودن انتخابات را تشخیص میکند و با کدام وسایل از انتخابات جلوگیری میکند؟ با همان چند صد نفری که با سلاح های شان حکمتیار را به کابل همراهی کردند؟ یا به اساس کدام توافق با طالبان؟ البته درحاشیه دور نهم مذاکرات خلیلزاد با طالبان هیأت حزب اسلامی هم دیداری با طالبان داشت که موضوع آن تا حال رسانه ئی نشده است. قرار معلوم حکمتیار هنوز هم به این واقعیت ملتفت نشده است که دوران قلدری های مسلحانه و راکت پرانی گذشته است و یک گروپ نمیتواند در برابر یک ملت قد علم کند. (ختم)